

Noen punkter om Bibelens syn på homoseksualitet

Samkjønnet seksuelt samliv er et stort tema, som ikke bare vedrører hva som skal forkynnes. For en del mennesker er dette også et dypt personlig spørsmål. Svaret på spørsmålet om hva som er sant og kjærlig, får også sjelesørgeriske og diakonale følger. Videre får det stor betydning i samfunnslivet. Likeledes får det konsekvenser for hvem vi kan ha kirkelig fellesskap med. Vi skal se på noen av de mange spørsmålsstillingene i denne artikkelen. Slå gjerne opp skriftstedene og les!

1. Bibelen og den kristne kirkes lære

A) GT: 3. Mos 18,22 og 20,13. NT: Rom 1, 26-27, 1. Kor 6, 9-10 og 1. Tim 1, 9-10. Det er ingen tvil om hva som står skrevet! Til og med hele Lærenemnda sier at bibeltekstene isolert sett avviser homofilt samliv.

B) Veiene skilles når det gjelder synet på Bibelen. Hva er forpliktende? Jo, det Jesus og apostlene lærer, jfr. Jesu ord i Luk 10,16, Joh 14,26 og Paulus i Ef. 2,20, 1. Tess 2,13 m.fl.

”Vi tror på en hellig, apostolisk kirke”, jfr. Den nikenske trosbekjennelse.

C) Hva med kjærlighetsbudet? I Rom 13 ser vi at de enkelte bud er uttrykk for den sanne kjærlighet. Vi kan derfor ikke spille enkeltord ut mot det store kjærlighetsbudet. De er to sider ved samme sak. Se også Johannes, kjærlighetens apostel, som sier: ”Det som viser oss at vi har lært Gud å kjenne, er om vi holder hans bud”, se 1. Joh 1, 3ff. Og Jesu ord i Joh 8,11, jfr. 5,14.

D) Sier Jesus noe om homofilt samliv? Ja, det ligger implisitt i det 6. bud, som han gjentar og innskjerper, Matteus 5, 27ff og 19,1ff: Det seksuelle samliv er forbeholdt en mann og en kvinne i et livslangt ekteskap. Dette er uttrykk for Guds skapervilje, jfr. 1. Mos 1,27 ff.

E) Hva med resten av NT? Rom 1 bruker blant annet uttrykket: ”unatur”, her er Guds vrede horisonten. Paulus avslutter med en henvisning til Guds dom. I 1. Kor 6,9-10 ser vi at et homofilt samliv som forsvarer og leves ut fører til fortapelse, på linje med andre synder som ikke gjøres opp. Det samme alvor kommer til uttrykk i Joh Åp 21,7f og 22,14f.

F) Derfor har den kristne kirke gjennom hele sin 2000-årige historie lært og praktisert at homofilt samliv er mot Guds vilje. Kort sagt: En sann kirke kan ikke være uenig med Jesus og hans apostler.

2. Hvilke følger får et nytt syn?

A) Det medfører stor forvirring i samfunnet. Det medmenneskelige fellesskap ødelegges ved at ikke ekteskapet holdes frem som eneste rette samlivsform.

B) De homofile som sliter og kjemper for å leve etter Guds ord og vilje, får ikke den hjelp og

støtte de trenger til å leve avholdende, slik også mange andre - som f. eks. enslige heterofile - trenger støtte til, se Matt. 19,12.

C) De som hyller homofilt samliv fører mennesker bort fra Kristus. Mennesker får ikke høre hva som er synd og nåde og står dermed i fare for å gå fortaapt. Derfor blir dette et frelsesspørsmål på linje med all uoppgjort synd, jfr. 1. Kor 6,9 og 1. Joh 1,8-10.

D) Dette gjelder ikke bare spørsmål om individuelt ansvar og egen risiko, se Matt 18,6: ”Den som fører på avveier..” og Rom 1,32: ”roser også andre som gjør det”, med de enorme og evige konsekvenser dette innebærer.

E) Det medfører at det ikke lenger er sant fellesskap i kirken, men en falsk enhet, da sann enhet forutsetter ytre og indre enhet, jfr. f. eks. Apg 2, 42 (”apostlenes lære”), 1. Kor 1, 10 (”samme syn og tanke”), Fil 2, 2 (”ett i sjel og sinn”). En felles gudstjeneste/sant fellesskap betyr at en står i et forsonet forhold og er på samme vei. Der synd er synd, og nåde nåde.

3. Hva skal vi gjøre?

A) Aller først: ransake oss selv og spørre: Hvor er jeg svak, hva trenger jeg tilgivelse for, hvor står min kamp når det gjelder sex og samliv - slik at jeg kan leve rent/i samsvar med Guds vilje? Salme 139,24.

B) Dernest frimodig vitne i ord og i gjerning om synd og nåde, og at Guds vilje er god, Rom 7,12.

C) Vi kalles også til å stå sammen med, inkludere og be for de homofile som sliter med å leve etter Guds ord. Gal 6,2. Og støtte og be for de som arbeider spesielt som sjelesørgere overfor homofile som ønsker å endre sin orientering.

D) De som kaller seg kristne og likevel forsvarer sin homofile livsførsel skal av menighetens hyrder formannes til å vende om. Hvis ikke de omvender seg, skal de heller ikke få del i nattverden. Se 1. Kor 5, 9-11, Matt.18, 15-20.

E) Vi skal formane og holde oss borte fra de biskoper/prester/forkynnere som forvrenger Guds vilje (i lære og liv), se for eksempel: Rom 16, 17ff, 2. Tess 3, 6 og 13-15. Slik kan vi vernes mot vranglære - og de kan gå i seg selv, og omvende seg.

F) Vi skal arbeide og kjempe for at samfunnets lovverk ikke bryter ned det monogame ekteskap, men på alle måter verner om det som den avgjørende grunncelle i samfunnet.

Fra en artikkel av:

Boe Johannes Hermansen 15.06.07

videreformidlet av

Asbjørn Lund